

فرزند آوری و جمعیت در قرآن

بسمه تعالی

امروزه یکی از مهم ترین موضوعات مربوط به رفتارشناسی خانواده ها، مسأله فرزندآوری و پایین آمدن نرخ فرزندآوری است. کاهشی که در ابعاد کلان موجب کاهش رشد جمعیت می شود و در دراز مدت ممکن است تبعاتی را برای جامعه به همراه داشته باشد که هم اینک موضوع سخن ما نیست .

پایین آمدن نرخ جمعیت در جوامع دینی مذموم شمرده می شود. با این حال ممکن است عده ای این ایده را مطرح کنند که لزوم فرزندآوری به هیچ وجه قابل استنباط از هیچ کدام از آیات قرآن نیست و از آنجایی که این کتاب آسمانی هیچ گونه خطابی را راجع به این موضوع متوجه پیروان خود نساخته، نباید و نمی توان مستظهر به آموزه های کتاب مقدس مسلمانان از آنها خواست که بچه دار شوند. به خصوص در شرایط سخت اقتصادی جامعه امروز که تأمین ابتدایی ترین لوازم نگهداری و مراقبت و تربیت کودکان با چالش مواجه می شود و برای والدین رؤیای ساختن حیاتی مرفه برای فرزندان شان را دست نیافتنی کرده است.

در اینجا این سؤال مطرح می شود که آیا در واقع قرآن هیچ توصیه ای برای زاد ولد و فرزند آوری ندارد؟!

پاسخ:

در پاسخ به چنین سؤالی و پیش از ورود به جزئیات بحث می گوئیم که ممکن است آیه ای در قرآن مجید یافت نشود که به صورت صریح و مستقیم دستور به فرزندآوری را متوجه آحاد جامعه اسلامی و بشری کرده باشد، اما در بسیاری از آیات قرآن فرزندآوری با ویژگی ها و تعبیری توصیف شده که جای هیچ شک و شبهه ای را باقی نمی گذارد که در گفتمان وحیانی این کتاب مقدس، موضوع فرزندآوری و ازدیاد نسل امری مطلوب و پسندیده است. ضمن اینکه بسیاری از احکام و دستورات دین اسلام به صورت صریح و جزئی تر در آئینه روایات منعکس شده است.

منابع :

۱- قرآن.

۲- تفسیر المیزان.

۳- تفسیر نمونه.

۴- نهج البلاغه.

((تهیه و گرد آوری: حجت اله نوائی))